

OKTOBER 1978

10 JAAR

DOERAK

CLUB

Het bestuur van de Doerakclub bestaat uit:

Ph.G. de Lange	voorzitter
H.S.M. Happel	vice-voorzitter
G.Bakkenes	secretaris
Mevr. A.A. Jonker	penningmeester
C.M.B. v.d. Beld	
C.Purmer	

Secretariaat:

Drs.G. Bakkenes
Gevers Deynootweg 147
2586 HL 's-Gravenhage
Telefoon. 070 - 551263

Giro: 480542

t.n.v. Doerakclub
van Boetzelaerlaan 5
Wassenaar

LEDENVERGADERING 25 NOVEMBER 1978

Convocatie

Hierbij nodigen wij de leden en hun bemanningen uit tot het bijwonen van de ledenvergadering, welke ditmaal zal worden gehouden op zaterdag 25 november 1978 te 14.00 uur (zaal open te 13.30 uur) in RESTAURANT HOOG BRABANT, Stationsstraat/Radboudkwartier te UTRECHT.

Zoals U ziet is zowel de oorspronkelijk vastgestelde plaats als de datum gewijzigd. Dit was nodig door de grote opkomst in het voorjaar te Gouda, waar de bovenzaal te klein was om alle belangstellenden op te nemen. Daardoor moesten wij gaan uitzien naar een grotere plaats van samenkomst, die wij menen te hebben gevonden in Hoog Brabant te Utrecht waar plaats is voor 110 personen. Bijgevoegd is een routebeschrijving om er te komen, de parkeergarage is onder het restaurant. Wel moet U wat speling in de tijd nemen want Utrecht kent ook zijn verkeersproblemen. Een half uur tijdverlies in de file naar het centrum is mogelijk. Het restaurant is zeer gemakkelijk per trein te bereiken. De looproute van ca. 100 meter is zeer duidelijk aangegeven.

We hopen veien van U in Hoog Brabant te ontmoeten.

De Agenda is als volgt:

- 1   Opening
- 2   Notulen
- 3   Ingekomen stukken
- 4   Verslag secretaris
- 5   Verslag penningmeester
- 6   Activiteiten 1979
- 7   Rondvraag
- 8   Sluiting
      Pauze
- 9   Films en dia's Doerakclubactiviteiten 1978.

ad 6. Activiteiten 1979.

Pinkstertocht.

De pinkstertocht wordt volgend jaar gehouden op zaterdag 2 en zondag 3 juni 1979.

Zomertocht.

De laatste paar jaar is de belangstelling voor de zomertocht voortdurend gestegen. Jarenlang schommelde het aantal deelnemers rond de 12 boten, maar in 1977 waren het er bijna 30. Dit was een verheugende ontwikkeling maar er waren ook problemen aan verbonden. Dit jaar waren er drie tochten tegelijk georganiseerd met als doel tot een wat kleiner aantal boten per groep te komen. Dat doel werd echter niet bereikt, doordat er bijna 50 boten deelnamen met als gevolg dat er toch nog weer 2 groepen van ongeveer 20 boten waren.

Intussen is wel gebleken, dat de mogelijkheid om een keuze te maken uit een aantal tochten in een behoefte voorziet. Maar ook is gebleken dat de Doerakclub thans een groot aantal actieve zomertochtdeelnemers telt en, wat nog belangrijker is, dat vele leden met enthousiasme aan de voorbereiding van hun tocht hebben meegewerkt. In de maanden die aan Lustrum en tochten vooraf gingen, zijn heel wat Doerakclubleden gezamenlijk op pad geweest om ter plaatse van alles te bekijken en te regelen. Dank zij de inzet van deze amateurs op reisorganisatorisch gebied zijn onze zo geweldig geslaagde clubactiviteiten tot stand gekomen.

Ook in de toekomst doet de Doerakclub weer een beroep op de vindingrijkheid van zijn eigen leden om weer een aantal interessante tochten te bedenken. Maar om U gerust te stellen, het behoeven geen krachttoeren te zijn, zoals het onderbrengen van 25 boten. De gedachten gaan uit naar tochten met ongeveer 8 boten. De ervaring heeft geleerd dat het varen met groepen van 8 boten het meest aantrekkelijk is, zowel voor de deelnemers als voor de organisatoren, zeker bij hun gesprekken met havenmeesters en tijdens de tocht bij de sluizen. Ook is er een beter onderling contact tussen de leden mogelijk.

Kleinere groepen betekent ook meer afzonderlijke tochten. Maar hierdoor is het ook mogelijk het tochtenprogramma beter aan te passen aan de uiteenlopende voorkeuren van de individuele deelnemers.

Tot nu toe werden de zomertochten overwegend in de bouwvakvakantie gevaren, terwijl het gebruikelijke vaarschema ongeveer als volgt kon worden getypeerd: omstreeks 8.30 uur vertrekken, naast niet al te lange vaardagen van 6 à 7 uur onder omstandigheden ook langere van 8 à 9 uur, met nu en dan een onderbreking voor boodschappen e.d. Het accent ligt hierbij sterk op het varen.

Afwijkende voorkeuren, die bij deze opzet minder tot hun recht kwamen, gaan bijvoorbeeld uit naar: ook tochten buiten de bouwvakantie (die overigens het volgend jaar wordt gehouden van 16 juli tot en met 3 augustus). Er zijn leden die liever de drukke recreatievaart tijdens de bouwvakantie willen vermijden en ervoor of erna op vakantie willen gaan.

ook tochten met uitsluitend korte vaartijden per dag. Bijvoorbeeld niet vertrekken om 8.30 uur maar liever om 9.30 uur, met een royale middagpauze en aankomst in de volgende jachthaven omstreeks 15.30 uur, met nog voldoende tijd om de stad in te gaan voor boodschappen e.d. Een bijkomend voordeel van deze vroegere aankomsttijd is dat er dan vrijwel altijd in de jachthavens nog voldoende plaatsen vrij zijn. Men hoeft geen jachthavens te bespreken en kan desgewenst het vaarschema ook nog wel eens wijzigen.

Deze tijdsindeling kan vooral voor leden met honden en kleine kinderen aantrekkelijk zijn, daar op de "normale" tochten te veel van het uithoudingsvermogen van deze opvarenden wordt gevergd. Uiteraard worden op deze tochten maar betrekkelijk korte afstanden afgelegd.

Welnu, wat we dit jaar door de grote belangstelling met drie tochten tevergeefs probeerden te bereiken: namelijk het varen met kleine groepen, zullen we volgend jaar hopen te realiseren door de groepen klein te houden en het aantal te varen tochten op te voeren.

Wij proberen nu leden bij elkaar te krijgen om bij voldoende belangstelling naar keuze de volgende tochten te kunnen varen met maximaal 8 boten:

tochten waarin uitsluitend	(vóór de bouwvakantie
korte vaardagen voorkomen	(in " "
	(na " "
de gebruikelijke tochten waarin	(vóór de bouwvakantie
eventueel ook langere vaardagen	(in " "
voorkomen	(na " "

U ziet er is in principe een ruime keuze mogelijkheid.

Hebt U bijvoorbeeld voorkeur voor een tocht met uitsluitend korte vaardagen, pak dan de waterkaart en de almanak er bij en bekijk eens welke route U zoudt willen uitstippelen. Ziet U een mogelijkheid voor een plezierige tocht met een klein groepje boten gedurende een week, wat de meest gebruikelijke tijdsduur is, of 2 weken en de mogelijkheid om op de laatste dag een slotdiner te houden dan zijn wij U bijzonder dankbaar als U dit wilt opgeven aan het secretariaat, waar zich ook belangstellenden voor tochten kunnen opgeven. De gedetailleerde uitwerking kan dan later wel in onderling overleg met de groep geschieden. Onze speciale dank gaat uit naar de bedenkers van tochten met korte vaartijden, daar wij met deze soort tochten nog geen ervaring hebben, maar daarnaast zijn ook andere tochten bijzonder welkom, zeker als ze een minder bekend gebied betreffen. Deze tochten kunnen dan op verschillende tijdstippen gevaren worden. Het gaat er nu in eerste aanleg maar om dat een aantal toervaarders op grond van hun ervaringen met wat geschikte ideeën voor zomertochten komt. Hierna zal het, gezien de bestaande animo onder de Doerakclubleden niet ontbreken aan enthousiaste deelnemers en assistenten bij het gezamenlijk verder uitwerken en voorbereiden van de tochten. Tot zover de tochtplannen, nu de deelneming aan de zomertochten van 1979.

Als U belangstelling heeft om het volgend jaar aan een zomertocht deel te nemen, geeft U zich dan nu op. Ook al weet U op dit moment nog niet zeker of U wel mee kunt varen, toch is het gewenst dat U zich nu opgeeft. Wij willen graag weten of U belangstelling heeft voor deelneming aan een tocht, want dan kunnen we U op de hoogte houden van de binnen gekomen plannen en de mogelijkheden in verband met Uw voorkeur voor een bepaald soort tocht. Eerst hadden we graag wat inzicht in Uw voorkeuren: al of niet in de bouwvakantie, uitsluitend korte vaardagen of ook wel eens langere.

Veel boten zijn bemand met twee personen en daarom is het voor iedere groep prettig als er enkele boten met een wat grotere bemanning mee varen, zodat bij het aanleggen of in sluizen eventueel iemand assistentie kan verlenen aan de andere boten. Teneinde kleuters en bejaarden deze taak te besparen zouden we graag ongeveer de leeftijden willen weten van de extra bemanningsleden. Ook voor de gezelligheid is het leuker wat leeftijdgenoten bij elkaar te hebben in elke groep.

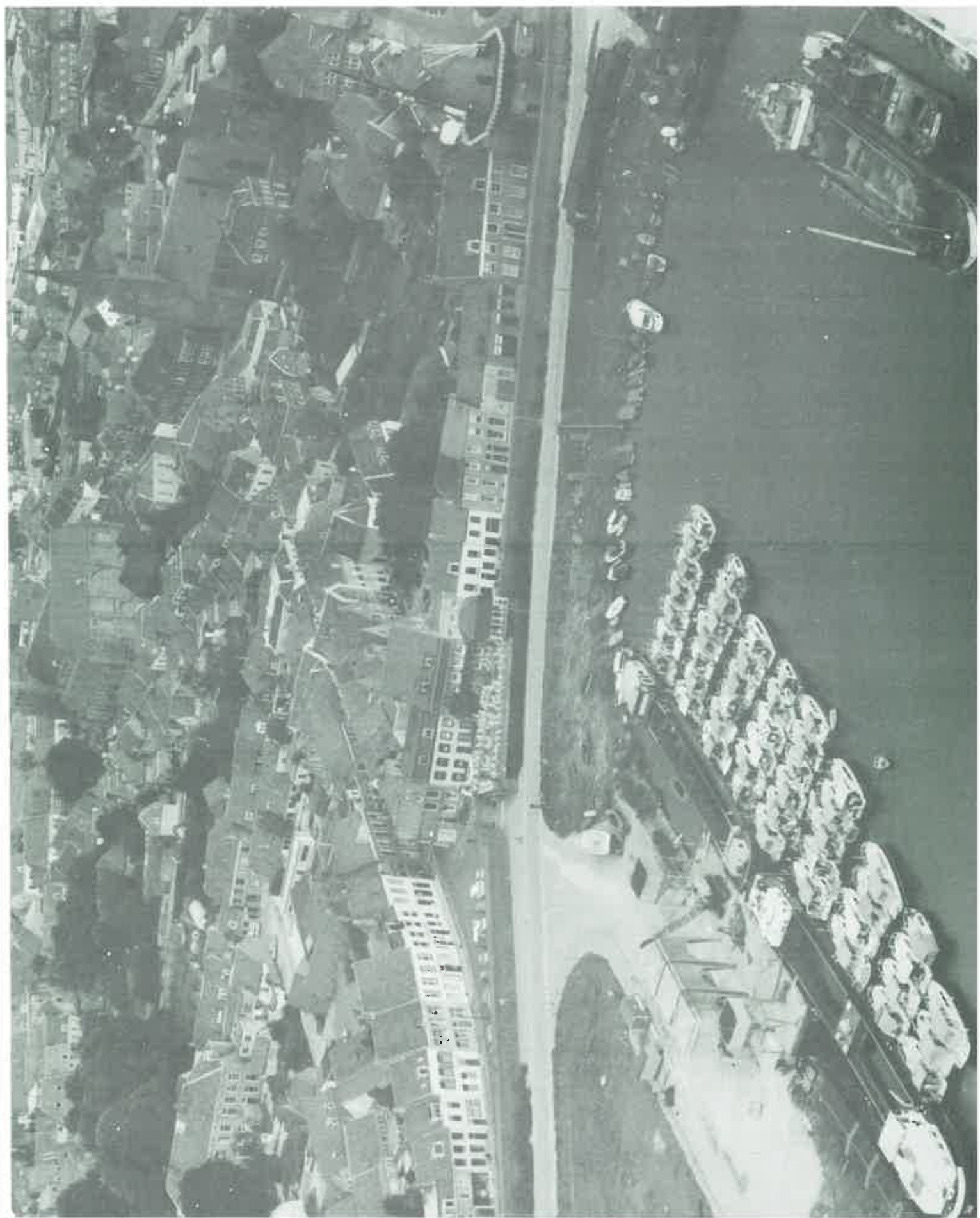
In dit clubblad is een enquêteformulier bijgevoegd. Als U dit binnen veertien dagen ingevuld aan het secretariaat opzendt weten we op de ledenvergadering al ongeveer hoeveel belangstelling er is en welke ideeën voor de verschillende soorten tochten er zijn binnen gekomen. Daarnaast zullen allen die het formulier hebben ingezonden van de ontvangen reacties op de hoogte worden gesteld.

Wellicht kan er bij voldoende belangstelling op de vergadering al worden overgegaan tot het oprichten van de toercommissies, die de organisatie van de tochten op zich zullen nemen.

ad 9. Films en dia's.

Er is een projectiescherm in de zaal aanwezig, waarop U selecties van dia's of gemonteerde films over Lustrum en tochten kunt vertonen. Neem wel Uw eigen projector in de auto mee.

LUCHTFOTO'S

Bij de eerste Doeraksamenkomst, nu tien jaar geleden, in de Biesbos werd dat evenement vanuit de lucht gefotografeerd. Het resultaat ervan heeft U in het vorige clubblad kunnen zien. Het leek ons passend om na tien jaar weer eens tot het maken van een dergelijke foto over te gaan als de Doerakvloot in de haven van Wijk bij Duurstede verzameld lag. Een voorwaarde hierbij was wel, dat de weersomstandigheden voldoende gunstig moesten zijn om een kleurenfoto mogelijk te maken. Gelukkig was dat op die zondagmorgen het geval, zodat we om tien uur een vliegtuig boven de haven zagen cirkelen. Het resultaat van deze vlucht vindt U elders in dit blad afgedrukt in de vorm van een overzichtsfoto van de haven, de molen en een deel van de stad op de achtergrond. Tijdens de opnamen, die ongeveer twintig minuten in beslag namen, zijn ook enkele opnamen op geringere hoogte gemaakt, waaruit door middel van deelvergrotingen de schepen en diverse bemanningsleden vrij herkenbaar te onderscheiden zijn. Deze "groepsfoto's" zullen op de vergadering ter inzage worden gelegd, waarbij voor eventuele geïnteresseerden de gelegenheid zal bestaan exemplaren van deze foto's te bestellen. Ook van de eerstgenoemde foto kunnen exemplaren worden besteld. Hiervan is de prijs f 25,-, de prijs van de "groepsfoto" komt door de kleinere serie waarschijnlijk uit op ongeveer f 35,-.

CLUBVLAG

Hoewel er al jaren een Doerakclubwimpel bestond, beschikte de club tot nu toe niet over een Doerakclubvlag. Reeds jaren werd dit als een gemis gevoeld. Speciaal tijdens de sherrystop bij een Pinkstertocht, lag de Doerakvloot er in het open landschap langs een eilandje of een kade er beslist wat kaaltjes bij. Het was duidelijk dat er iets ontbrak. Er waren in het verleden dan ook wel enige pogingen gedaan om hierin verandering te brengen, maar deze bleken allen tevergeefs omdat steeds de kosten verbonden aan de aankoop van een paar vlaggen nogal aan de hoge kant bleken te zijn. Toen dan ook onze Penningmeesteres, kort nadat zij haar taak op zich had genomen het Bestuur attendeerde op het genoemde gemis, alsmede op het feit dat de kaspositie het toeliet een bedrag voor de aanschaf van vlaggen uit te trekken werd er instemmend gereageerd op het voorstel een paar clubvlaggen aan te schaffen. Wel leek het voorgestelde bedrag wat aan de krappe kant voor de aankoop van twee vlaggen, maar als het zou lukken des te beter.

Enfin, met de Pinkstertocht werd de sherry genoten onder de fier wapperende Doerakclubvlaggen en bij het Kompas hebben scherpe waarnemers reeds de aanwezigheid van zelfs drie vlaggen kunnen constateren, waarmede kan worden geconstateerd dat tenminste het representatieve en financiële beleid van de Doerakclub in goede handen is.

JAAROVERZICHT

Nu het vaarseizoen er weer op zit kunnen we in dit Lustrumjaar met veel voldoening terugzien op een aantal grootse Doerakclubmanifestaties.

Het begon al met een uitstekend geregelde Pinkstertocht, waarmede de organisatoren veel eer hebbeningelegd. Veel aandacht was besteed aan de opvang van nieuwe leden, er was een uitgebreide commissie van ontvangst, terwijl de deelnemers tevens werden verrast met een Lustrumpakket vol attenties, dat de organisatoren hadden weten bijeen te brengen. Ook de Eista Werf droeg aan de feestvreugde bij. De heer Bombeeck van Eista was naar het Kaageiland gekomen om iedere schipper namens zijn directeur, de heer Jansen, een gelukwens aan te bieden, vergezeld van een fles sherry. De avond was zeer geslaagd, er werd na de maaltijd nog lang gedanst op de muziek van het orkest.

Begeleid door de Rijkspolitie te Water leverde de vaartocht over de Kaag een indrukwekkend gezicht op. De sherrystop bovenop het voormalige, uit 1870 daterende, fort in de Westeinder, met het uitzicht op de verzamelde boten in de fortgracht, was een unieke belevenis en bood tevens een voorproefje van het Lustrumfeest, dat in een nog oudere omgeving zou plaats vinden. Het weer werkte bijzonder mee, want eerst toen de deelnemers het fort net hadden verlaten brak er een enorme onweersbui los.

In de haven van Wijk bij Duurstede kwamen aan het begin van de zomertochten bijna 50 boten bijeen voor een uitermate geslaagd Lustrumfeest, dat door de feestcommissieleden Jonker en de Visser tot in de puntjes was voorbereid. Ook hier was de Eista Werf present.

Bij nadering van Wijk bij Duurstede zagen de deelnemers reeds van verre een Doerak op het droge

staan. Vol ongerustheid vroeg men zich af wie nu al met ernstige pech te kampen zou hebben. Maar tot hun opluchting zagen ze op de kade de heer Bombeeck staan bij een gloednieuwe Doerak 780, die op een dieplader uit Nederhemert was overgebracht. Ter verwelkoming bood hij iedere deelnemer een verfrissing aan, terwijl iedere schipper een mokkataart kreeg. Vele leden hebben onder de boeiende leiding van Jhr. Alting von Geusau de historische bezienswaardigheden van de stad bezichtigd.

Hieronder volgen de verslagen van het Lustrum en de verschillende vaartochten.

DE LUSTRUMVIERING IN TERUGBLIK

Toen Jan de Visser en ik in de ledenvergadering de organisatie van de lustrumviering op ons namen, hadden wij in bepaalde opzichten een gemakkelijke taak. Plaats en tijd stonden al vast. De lustrumviering zou het begin van de zomertochten zijn en afgezien van alle redeneringen achteraf, was het bestuur al lang bezweken voor de plaats Wijk bij Duurstede.

Het oude stadje, het kasteel en de "baai", zoals een enthousiast lid van ons besturend college de haven van Wijk bij Duurstede noemde, hadden de keuze bepaald.

De opgewekte medewerking van het V.V.V. was onmiskenbaar en de centrale ligging aan een goed vaarbare rivier was al even duidelijk. Zij vormden objectieve factoren voor de keuze.

Dit neemt niet weg, dat wij wel voor een aantal vragen kwamen te staan. Allereerst dat romantische kasteel, waar een bastaardzoon van Hertog Philips als bisschop (dat kon in die Herfsttij der Middeleeuwen) zijn luisterrijke feesten vierde, zou de Doerakclub daar in de twintigste eeuw haar feest kunnen vieren? Wat was een verantwoorde prijs en hoe maak je het onze „Doerakkers“ (citaat uit de pers) naar de zin?

Jan de Visser voerde een plaatselijke verkenning uit en produceerde een groot aantal vragen. Een avondbespreking in Wijk bij Duurstede werd belegd in het kantoor van de V.V.V. in het "Kantonnaal en Stedelijk Museum Wijk bij Duurstede" (mind you!) gevolgd door nader overleg met de exploitant van het kasteel. Dat loste onze problemen op, alhoewel wij wisten, dat toch niet iedereen gelukkig zou zijn en stel je voor, dat het zou gaan regenen! Iedereen kan in de toren werd ons verzekerd, maar ja zoals het bezwaarlijk is in een haven met veel boten naast elkaar te liggen aan een kleine steiger (een horizontaal probleem), heb je hetzelfde in verticale zin als je 150 man opstapelt in een toren. Bisschop David (de bastaardzoon) had tenslotte bij de toren nog een groot gebouw met een waterdicht dak en voor die tijd nog kogelvrije muren. Enfin, wij moesten maar hopen, dat de weergoden met ons zouden zijn. Nu, dat waren ze.

De "baai". Eigenlijk waren wij daar niet zo van onder de indruk. Natuurlijk is er de molen van de Tros (niet de molen van Ruisdael), maar hoe leg je, stel 50 Doerakken, (totale lengte circa 400 meter), neer aan een loswal van 30 meter. Pontons in de haven zou de mooiste oplossing zijn, doch overleg met de Genie in Den Bosch, leerde ons, dat wij die van een gespecialiseerd bedrijf zouden moeten huren en dat kon de clubkas niet dragen.

Met behulp van de havenmeester kwamen wij tot een oplossing. Twee schippers werden bereid gevonden hun vrachtschepen als steiger te laten fungeren. Ondanks de lange steigerlengte die op deze wijze ontstond, kwamen wij in sommige rijen met zijn zevenen naast elkaar te liggen. De brave lieden die vroeg waren gekomen en dientengevolge in het begin van de rij lagen, hebben een druk verkeer over hun boten te verwerken gekregen.

's Avonds vond op de binnenplaats van het kasteel een indrukwekkend feest plaats. De muziek, waarvoor de Eista Werf had gezorgd, was feestelijk. Er werd een zeer gevarieerd koud buffet geserveerd. Ons erelid had weinig moeite de registers van zijn welsprekendheid open te trekken en de burgemeester hoewel (nog?) geen schipper, had geen probleem de juiste toon te vinden. Wij hebben nog nooit zo'n grote concentratie van Doerakken gezien. Terecht heeft het bestuur een indrukwekkende luchtfoto laten maken, terecht heeft de Eista ons vanuit de lucht gegroet, terecht was de "High Society" van Wijk bij Duurstede aanwezig en als er een echte jachthaven in Wijk bij Duurstede komt dan moeten wij Jhr. Alting von Geusau wel geloven, dat wij er een bijdrage toe hebben geleverd. Wij zijn bereid die jachthaven massaal te komen openen en de "baai" in slaglinie binnen te varen! Desnoods liggen wij dan weer met zijn zevenen naast elkaar.

Hoe dan ook, het was indrukwekkend!

J. Jonker

Uit een brief, ontvangen van de VVV-Wijk bij Duurstede,
citeren wij het volgende:

De secretaris-penningmeester van deze vereniging had oorspronkelijk het voornemen - als gast van Uw jubilerende vereniging - op de feestavond in de kasteelruïne te Wijk bij Duurstede op zondag 23 juli j.l., aan Uw voorzitter te vragen even het woord te mogen voeren.

De vloed van sprekers - zelfs een spreekster, die zich uitmuntend van haar taak kweet - deed mij hiervan afzien. U was immers naar Wijk bij Duurstede gekomen om, zeker die avond, feest te vieren en zeker niet om ernstige gezichten te zetten bij redevoeringen, al dan niet van papier.

Daarom deze bijdrage in Uw clubblad in de plaats van mijn "prévelement". Op voorhand reeds dank aan de redactie, die zo bereidwillig was, mijn pennevrucht te willen opnemen.

DOERAKKERS

De "Vereniging ter bevordering van het Vreemdelingenverkeer" te Wijk bij Duurstede moge Uw club - en dan speciaal Uw bestuur - uit de grond van haar hart dankzeggen voor Uw iustrumviering in de vierde stad van 't Sticht. Hiervoor zijn verschillende redenen, waarvan wij mogen noemen:

- door Uw tweedaagse aanwezigheid alhier, heeft U een ieder, die zich bezig houdt met het "opstuwen van Wijk bij Duurstede in de recreatieve vaart der volken" een enorme stimulans gegeven. Zeer velen hier ter plaatse, met als initiatiefneemster de plaatselijke VVV, zijn reeds vier jaar bezig te propageren, argumenteren - en wat je voor zo'n doel nog meer doet - voor en over een echte watersportaccommodatie voor onze stad. Uw geslaagde feestviering, met een opkomst in zo grote getalen; heeft de wenselijkheid, neen sterker: de noodzakelijkheid hiervan duidelijk aangetoond! Om een vergelijking te gebruiken: "U bent de olie geworden, die naar verwachting, de ambtelijke machine - die zo'n accommodatie nu eenmaal moet ontwerpen, doen uitvoeren en betalen - hopelijk veel sneller zal doen lopen!"

- een tweede reden voor onze dank is Uw beïnvloeding in gunstige zin van de plaatselijke publieke opinie ten aanzien van de watersport; de hierdoor ontstane "pressure group" zal ontegenzeggelijk ook zijn invloed hebben.

- en tot slot - uitgaande van de veronderstelling, dat de meesten van U een "tevrede" weekeinde bij ons hebben doorgebracht - de verwachtbare "mond tot mond" reclame Uwerzijds voor een bezoek aan deze oude stad. U kunt zonder enige schroom in Uw verhalen aan vrienden en kennissen het gegeven invlechten, dat de plaatselijke VVV steeds voor iedereen klaar staat. Bij grotere "Gezelschapsbezoeken" gaarne een briefkaart vooraf. Adressering "VVV te Wijk bij Duurstede" is voldoende.

Mogen wij afsluiten met de bekende vraag, die vroeger in de vorm van een bordje aan de binnenzijde van winkeldeuren stond?

"Komt U nog eens terug"?

"Heeft U niets vergeten"?

Namens het bestuur van de Vereniging voor
Vreemdelingen Verkeer Wijk bij Duurstede",
De secretaris-penningmeester

w.g. Jhr. J.J.G. Alting von Geusau

VERSLAG IJSSELTOCHT.

Vanuit Wijk bij Duurstede zouden op maandagochtend, 19 boten vertrekken naar Doesburg. De volgende dag zouden er zich op de IJssel nog twee leden bij de groep voegen, zodat er uiteindelijk 21 boten via Belt Schutsloot naar Meppel zouden opvaren.

Bij de schippersmeeting op zondagmiddag bleek een aantal leden bezwaar te hebben tegen het voorgestelde uur van vertrek (8.30) en het vaarschema, met als gevolg dat een deel van de groep wel het oorspronkelijke vaarschema aanhield, waarvan overigens in verband met de zich onderweg aan te sluiten leden niet meer kon worden afgeweken. De overigen hebben zich in hun eigen tempo naar Meppel begeven. Van beide groepen volgt hieronder een overzicht van de tocht.

Om 8.30 uur hadden alle vijf boten die het vaarschema volgden de haven van Wijk bij Duurstede verlaten, op weg naar de eerste sluis, die tevens de laatste bleek omdat bij de volgende sluis de stuw geopend was.

Na een enorme bui bij Arnhem werd omstreeks 15.00 uur de IJsselkop gerond, waarna de groep om 17.00 de dode IJsselarm "Het Zwarte Schaar" bereikte.

Dinsdagmorgen werd omstreeks 8.45 uur vertrokken om met een flinke stroom mee de IJssel verder af te zakken. Onderweg voegde zich nog een boot, die langs een loskade lag, bij de groep. De andere boot werd niet gesignaleerd. Later bleek deze in een grindgat te hebben liggen wachten op het langs komen van een grote groep Doerakvaarders niet wetende dat..... Enfin, de andere groep is later ook in zicht gekomen, zodat alles nog goed terecht kwam. Na een sherrystop in een grindgat langs de IJssel werd omstreeks 17.00 uur in Zwartsluis geschut. In de even verderop gelegen jachthaven van Belt-Schutsloot was voor de nu zes zomertochtdeelnemers meer dan voldoende plaats beschikbaar.

Het prachtige natuurgebied in de omgeving van de jachthaven werd de volgende dag per fiets en per roeiboot verkend. Dit gebied is een ware belevenis.

De vaartocht van Belt-Schutsloot naar Meppel werd in twee uur volbracht, aankomst in jachthaven "Pro Aqua" om 15.30 uur. Hierna volgde 's avonds het uitstekende slotdiner in restaurant Worst te Meppel. Tochtorganisator Bos komt alle hulde toe voor hetgeen werd geboden.

Op donderdagmorgen vertrokken de deelnemers in groepjes om verder op eigen gelegenheid Friesland te verkennen, of om de tocht via de Drentse Hoofdvaart, Paterswoldse Meer en Lauwersmeer voort te zetten.

G. Bakkenes

Op 24 juli om ca. 9.30 uur vertrok de "langzame" groep vanuit Wijk bij Duurstede richting Meppel, met in totaal 14 Doerakken.

In de loop van de middag werd er in een grindgat te Oosterbeek afgemeerd, waarna iedereen zich klaar maakte voor een gemeenschappelijke barbecue. Deze eindigde in de kleine uurtjes met een groot kampvuur.

Dinsdagmorgen om 9.30 uur werd het startsein gegeven. Met een tegenstroom van 5 à 6 km per uur werd de Rijn verder opgevaren. In een kom ten noorden van Deventer werd om ca. 15.30 uur afgemeerd.

De volgende morgen, woensdag, werd om ca. 9.00 gestart voor de laatste etappe naar Meppel. Halverwege de middag kwamen we aan in de zeer gastvrije jachthaven "Pro Aqua" te Meppel. Nadat iedereen zich had verfrist en wat tot zich had genomen werd de tocht met een gemeenschappelijk diner afgesloten.

S.J.A. Langendam

VERSLAG LIMBURGTOCHT

De Limburg groep zou aanvankelijk uit 9 deelnemende schepen bestaan, maar net zoals het bekende verhaal van de negertjes, viel er steeds een deelnemer af. En dit bracht mij aan het twijfelen of een tocht naar Limburg wel zo aantrekkelijk was. Als klap op de vuurpijl kwam, nadat alles georganiseerd was, het bericht dat de sluis bij Lith niet gebruikt kon worden, en de geplande vaarroute niet gevolgd kon worden. IJlins een briefje naar de deelnemers dat de tocht geïmproviseerd moest worden.

Op 24 juli vertrok, na een grootse Lustrumviering, een groepje van 3 schepen uit Wijk bij Duurstede naar het land van het bronsgroen eikenhout. Alras werden zij ingelopen door drie machtige Doerak eskaders van de Zeelandgroep. In het kielzog van het laatste eskader voeren wij mee tot Woudrichem. Uitgezwaaid door de Zeeuwen voeren wij de Andelse Maas op en met een schitterende zomeravond arriveerden wij te omstreeks 19.00 uur te Nederhemert. Bij de steiger van de Eista waren 3 plaatsen voor ons vrijgehouden. Wij werden hier begroet door 2 andere deelnemers, nl. de families Rollé en Nieuwenhuyzen. Dit waren voor ons nieuwe gezichten, maar als leden van de Doerakfamilie was er al direct een prettige verstandhouding. Nu met vijf schepen leek het alweer aardig op een Doerakclub.

De volgende dag stond in het teken van lekker niets doen en een bezoek aan de Eista Werf. Ons gezelschap werd dan ook door de directie zeer gastvrij onthaald op koffie en borrels. Daarna werd een rondleiding gehouden door de kraamkamers van de Doerak en werden zij in diverse stadia van afbouw getoond. Duidelijk kwam naar voren met welke zorg en inspanning deze schepen gebouwd worden. Na de excursie bracht een ieder de middag op eigen wijze door, terwijl de dag met een gemeenschappelijk diner werd besloten.

Op woensdag 26 juli vertrok de groep uit Nederhemert met als eerste bestemming Heusden voor het doen van boodschappen en brandstof laden. In de binnenhaven van dit onlangs gerestaureerde plaatsje vonden we een ligplaats. Het bezoek aan deze plaats is echt de moeite waard. Na enige uren oponthoud werd de reis voortgezet richting Helmond via 's Hertogenbosch. Buiten 's Hertogenbosch werden we door een stortbui overvallen, die echter zeer kort van duur was. Het oponthoud bij de sluisen was zodanig dat we in de omgeving van Donk een ligplaats voor de nacht moesten zoeken. Dit was nog 10 km van het geplande einddoel van deze vaardag.

De volgende dag was ook een ware sluizentocht en we kwamen na een stop van 2 uur in Helmond te omstreeks 17.00 uur bij Asten. Op een mooie rustige plek werd een gemeenschappelijk barbecuefeestje aangericht. Vanuit het zuiden komend werd een Doerak gesignaleerd en werd ons gezelschap aangevuld met de familie Stevens, die nog enkele dagen vakantie konden nemen en met ons mee konden gaan.

Vrijdagmorgen vroeg vertrok de groep via Weert richting België. De familie Scholten, met onze jongste Doerakker aan boord, nam afscheid omdat zij liever een paar rustige dagen in Roermond wilden hebben. Afsgesproken werd dat wij op de terugweg weer contact zouden opnemen. De bedoeling was een tocht via Lozen naar Dessel te maken. De sluismeester in Weert gaf ons het advies dit niet te doen wegens het slechte vaarwater en de stinkende industrieën langs de vaarroute. Met algemene stemmen werd besloten in Lozen af te buigen en de Zuid Willemsvaart te volgen. Dit is een aanbevelingswaardige route, zonder bruggen of sluisen, door een prachtig natuurgebied. De avondmaaltijd werd gehouden in een uitwijkkom van het kanaal. De waterverontreiniging en de vuilhoppen met aanwezigheid van ratten nodigde ons niet uit om ook de nacht hier door te brengen. Dus werd de tocht voortgezet tot we een camping vonden met aanleggelegenheid. Voor Belgische begrippen zag het er keurig uit en we konden zaterdagmorgen zelfs met warm water douchen.

Redelijk vroeg braken wij op en via een schitterend natuurgebied bereikten we een jachthaven aan de voet van de St. Pietersberg onder de rook van Maastricht. Deze jachthaven, met zwembad en andere goede voorzieningen en niet te vergeten een gastvrije havenmeester maakte het een ideaal plekje om het week-end door te brengen. De jongelui en ook de ouderen waren dit zeer warme week-end dan ook niet uit het zwembad te krijgen. Helaas moest de fam. Stevens afscheid van ons nemen omdat voor de heer Stevens de plicht voor zijn bedrijf weer riep.

De groep vertrok 's maandags richting Roermond en deze vaardag werd besloten met een gezamenlijk diner in de stad. Afscheid werd genomen van de fam. Rollé, die moesten door naar Tilburg.

Dinsdag richting Venlo voor boodschappen. Hier een incident met de Rijkspolitie te water. Door het onbesuisde varen van deze heren kreeg de heer Nyst de loopplank door zijn ruit.

Tegen de avond troffen we in Wanssum onze verloren schapen de fam. Scholten weer aan. Dit weerzien werd gevierd met een borrel, koffie en tompouzen. Schrijver dezes presteerde het zijn bril te water te laten, herhaaldelijk duiken kon dit voorwerp niet meer boven brengen. Als U ooit in Wanssum gaat vissen en U haalt een vis op met een brilletje, stuur dit dan s.v.p. naar de voorzitter.

Woensdag vertrok de groep naar Mook, alwaar de heer Nyst een nieuwe ruit in zijn schip kon laten zetten. Na de middag met flinke vaart door het Maas-Waal kanaal en via een drukke en zeer woelige Waal naar Tiel. Tijdens een goede met wijn besprenkelde barbecue werd afscheid genomen van de fam. van Nieuwenhuysen. Deze zouden de andere dag naar Zeeland vertrekken.

De drie uit Wijk bij Duurstede waren weer bijeen om via het Amsterdam Rijnkanaal naar de Vecht te vertrekken. Aankomst aldaar op Donderdagavond. Er werd een redelijke aanlegplaats gevonden. Op Vrijdag moesten wij afscheid nemen van de fam. Scholten bij Vinkeveen en de fam. Nyst in Amsterdam. Als laatste der Mohikanen arriveerde schrijver dezes 's avonds in Purmerend en zaterdagavond in de thuishaven Schagen.

Terugziende op deze zomertocht met een stel fijne tochtgenoten, een prachtige route en stralend weer, kan ik niet anders zeggen dan dat het een heerlijke vaarvakantie is geweest en wensen dat de volgende zomer, met dezelfde mensen, eventueel uitgebreid met nog een aantal deelnemers, wederom een tocht op touw gezet kan worden.

Ph. G. de Lange

VERSLAG ZEELANDTOCHT

Op 24 juli om 8.30 uur vertrokken 21 schepen uit de haven van Wijk bij Duurstede bestemming Zeeland onder leiding van de Toercommissie (Hartgers, Purmer, Vossen). Het formeren van de groepen vond op de rivier plaats, hetgeen enige moeilijkheden gaf daar er teveel in aantal waren. Later bleek, dat dit de schepen voor Limburg waren, die op dezelfde tijd en in dezelfde richting waren vertrokken. Om 17.00 uur aankomst in Woudrichem, waar de schepen vlot ligplaats vonden, aangewezen door de havenmeester. De kantine bleek gesloten, hoewel men wel min of meer had toegezegd deze te openen. Het weer was mooi.

In Woudrichem was de bakker, herkenbaar aan een Doeraksticker, voor de Doerakkers reeds om half acht open. Vertrek vond om 9.00 uur plaats voor een flinke trip naar Dintelsas, via de Biesbos, de Donge en de Dintel. Aankomst 17.00 uur. Ook hier vonden de schepen vlot ligplaats.

Na overleg met de sluismeester werd woensdag om 10.15 uur gestart, zodat wij als eersten om 10.30 uur werden geschut. Een gunstige tijd in verband met het tij.

In verband met het oversteken van het Volkerak was op de schippersmeeting besproken dat we in kielinie zouden varen totdat op een gegeven ogenblik alle schepen scherp stuurboord zouden varen, zodat flank aan flank kon worden overgestoken om aan de overkant weer in kiellinie verder te gaan. Deze handeling verliep redelijk vlot. Alleen de tweede groep had het moeilijk omdat er een schip zoek was. Deze bleek zich echter zonder kennisgeving bij de eerste groep te hebben gevoegd. Aankomst in Brouwershaven om 16.15 uur waar de schepen aan de loswal konden afmeren. Er bleken ook andere schepen te liggen, zodat enkele moesten wachten tot de havenmeester deze verwijderd had. Op dit moment was er ongeveer 220 km afegelegd en het weer was nog steeds mooi.

Donderdag en vrijdag waren bestemd om op eigen gelegenheid iets te ondernemen. De Grevelingen biedt daar alle mogelijkheden voor, waarvan men dan ook gretig gebruik heeft gemaakt.

Vrijdagmiddag liep een Doerak voor de haven van Brouwershaven vast op een bank door zich buiten de bebakening te begeven. Met vereende krachten en een totale inzet van de jongeren, die zich enorm hebben geweed, is het schip weer vlot gekomen. Op de schippersmeeting, 's avonds, die daardoor verlaat werd, heeft de schipper van deze boot daarvoor een dankwoord uitgesproken.

Opdat de dames nog inkopen konden doen, werd 's zaterdags pas om 10.30 uur vertrokken, bestemming St.-Annaland. Aankomst aldaar ongeveer 13.30 uur. Het slotdiner vond plaats in de kantine van de Watersportvereniging St.-Annaland. Tengevolge van een aaneenschakeling van misverstanden in de kantine heeft deze avond niet geheel aan de verwachtingen beantwoord.

Resumerend kan gezegd worden dat de Zeelandtocht goed gelukt is. Stemming en weer waren goed en er waren geen defecten of motorstoringen. Iedere avond werd een schippersmeeting gehouden, waar o.a. ook werd besproken hoe bijvoorbeeld met zo'n grote groep kon worden geschut. Daarmee werden dan ook geen problemen ondervonden.

Toch moet er op worden gewezen dat een vloot van 21 schepen te groot is, vooral voor het vinden van ligplaatsen. Het is dan ook wenselijk daarvoor een alternatief te zoeken, b.v. door een gestelde tocht te maken in kleine groepen of op verschillende data.

H.H. Hartgers

TIPS.

Muggenhor voor patrijspoort.

Een plastic huishoudzeef in de opening van de patrijspoort klemmend vastgedrukt is een uitstekend muggenhor. Kosten: nog geen vijf gulden.

Routebeschrijvingen.

Wilt U eens op eigen gelegenheid een vaartocht maken door Noord-Holland, naar Zeeland of Limburg? Gebruik dan de onovertroffen routebeschrijvingen van onze zomertochten naar bovengenoemde gebieden. Vol boeiende informatie en interessante vaartrajecten.

Na overmaking van slechts f 7,50 per beschrijving op gironummer 480542 ten name van de Doerakclub, Van Boetzelaerlaan 5 te Wassenaar en met vermelding van de gevraagde zomertochtroute, wordt U een exemplaar toegezonden.

De winddruk.

Zomertijd was dit jaar depressietijd, vaak met harde tot stormachtige wind. Het aanleggen werd er zeer door bemoeilijkt, de boot was bijna niet te hanteren, de landvasten werden soms ongeveer uit de handen getrokken.

Het weerbericht sprak enkele malen van stormachtige wind, maar wat betekent dat. De snelheid is dan niet zo indrukwekkend, zo'n 60 tot 75 km per uur of 20 meter per seconde. Maar wat voor ons belangrijker is, deze wind oefent op iedere vierkante meter van de boot een druk uit van 20 tot 30 kg. Bekijk Uw Doerak maar eens van opzij en schat het aantal vierkante meters waar de wind als deze dwars op de boot staat vat op heeft. Dan weet U waarom trekken of duwen in die gevallen zo weinig effect heeft. Hieronder volgt een staatje waarin deze winddruk bij verschillende windsnelheden vermeld staat. Het kan U misschien onaangename verassingen besparen.

	Windkracht (Beaufort)	Windsnelheid m/sec km/u	Winddruk in kg/m ²
vrij krachtige wind	5	8-11 30-38	4-8
krachtige wind	6	11-14 39-49	8-13
harde wind	7	14-17 50-61	13-21
stormachtige wind	8	17-21 62-74	21-30
storm	9	21-24 75-88	30-42

CONTRIBUTIE

Tenslotte delen wij U mede dat de contributie over 1979 onveranderd f 20,- bedraagt. U wordt verzocht dit bedrag het volgend jaar (of eerder, dat is onzerzijds geen enkel bezwaar) over te maken op giro 480542 ten name van de Doerakclub, Van Boetzelaerlaan 5 te Wassenaar.

Indien U f 7,50 op genoemd gironummer overmaakt ontvangt U onze Doerakclubwimpel.

TERUGBLIK VAN EEN DOERAKVAARSTER

In zeventig zaten mijn zoon en ik,
Op een terras in de zon in Medemblik.
Ons oog werd getroffen door d'oude Zuiderzee,
Door schepen, die lagen te deinen aan ree.
Terloops zei ik tegen het toen kleine zoontje:
"Zou dat wat voor ons zijn, dat varen in een bootje?"
Met trieste ogen keek hij me aan
En zei: "Waar haal jij dat idee nou vandaan?"
"Hoe kun je zo iets nu verzinnen?
Da's niets voor pap om nog aan te beginnen".
Ik zei: "nu moet jij voorlopig zwijgen,
Met tact trachten wij een boot te krijgen".

En een paar dagen later,
Zaten wij weer aan datzelfde water.
De boten dobberden op en neer,
Op het tegenwoordige IJsselmeer.
We stonden gedrieën geboeid te kijken
Naar het dierbaar bezit van al die rijken.
En terloops zei ik nu tegen man en zoontje:
"Zou dat wat voor ons zijn dat varen in een bootje?"
En wat zei mijn eigen schat van een man?
"Dat wou ik allang, maar het kwam er niet van."

Toen zijn we verwoed aan het rekenen geslagen.
Dat kostte ons vele uren, zelfs dagen.
Voor zeilen waren wij te oud.
Een motorboot dus, maar niet van hout.
En na veel wegen en nog meer wikken
Wisten we bij Eista een Doerak te strikken.
We raakten nog bijna van de wijs,
Die dag was hij juist 3000 hoger in prijs.
Maar de baron, die graag verkopen wil,
Zei: "nou dan delen we het verschil".
En zo haalden wij in de maand April
Onze boot, 't was gelukkig windstil.

Van varen hadden wij geen benul,
Maar Adam zei: "Onzin, flauwekul,
Ik zal jullie wel even leren,
Hoe je dat bootje moet wenden en keren.
En als je de haven weer binnen gaat,
Blaas je drie keer en Adam staat paraat.
Je hebt een boot om mee te varen,
Maak je geen zorgen, je zult het wel klaren".

We zullen die zomer nooit vergeten,
We waren compleet van varen bezeten.
Gepensioneerd heb je de tijd,
Het weer was warm en het water wijd.
We voeren van Drimmelen naar 't Lauwersmeer,
En dan weer terug naar 't Veerse Meer.
Toen via Mokum naar Den Helder,
Bij Vianen gingen we haast naar de kelder,
Toen een brede bok met zware sleep,
Ons bijna tegen de sluiswand smeeet.
De pikhaak stond zo rond als een hoepel,
En 'k dacht, straks wordt die boot mijn koepel.
Ontberingen telden niet meer mee,
Zware watertanks sjouwden we heel tevreë,
Als was het een pakje Pickwickthee,
Over de hoge brug van Zierikzee.
We waren zo stom om niet te snappen,
Dat die brug bij vloed vanzelf zou zakken.

We voeren op heerlijke Hollandse stromen,
langs stadjes, die aan het water dromen.
En in mijn kooi, zo 's avonds later,
Dacht ik: "Holland, het mooist vanaf het water."
En 's morgens vroeg in de koele lucht,
Met vogels in een wijde vlucht,
Met nevelen, die weer verdwijnen,
Als de zonne weer gaat schijnen.
De zoute geur van 't zilte zand,
Het ruisend riet aan de waterkant,
De wolken in een ver verschiet,
Een vogel met zijn fluitend lied,
Ons schommelend schip aan de oeverrand,
Wat ben je mooi, ons waterland.

Toen kwam er een nieuw geluid,
Die boot is te klein, we barsten eruit.
Ze is wel voor vier weken geschikt,
Maar niet voor vier maanden, we waren getikt.
En na weer wikken en nog eens wegen,
Werd de Doerak 780 door ons verkregen.
De 650, ze zat nog goed in de verf,
Brachten we toen terug naar de werf.
Ik legde mijn hand zacht op haar flank,
En dacht: " 't is eigenlijk stank voor dank.
Zo trouw heb jij ons toch gediend,
Krijg een goede schipper, dat heb je verdiend."

Met de Boekanier 2 begon het weer,
Heel Nederland door over zee en meer.
Na drie jaar de HISWA weer bezocht
En toen een "Paviljoen" gekocht.
Maar eerst gevraagd, heel beleefd,
Of d'Amer een grotere ligplaats heeft.
We stonden aan de bel te beven,
't Bestuur zei: "geen nood ga eerst maar zweven".
Nu hebben we al weer vier jaren,
Met de Boekaniër 3 de wateren bevaren.
Via de Dollard naar Embden en Bremen,
Daar nam de sloopshond bijna de benen.
Over Weser en Rijn naar de haven terug,
De stuurman aan 't roer, de kap'tein op de brug.

Dan komt de dag, we weten 't allang,
Je zoon wordt groot en gaat zijn eigen gang.
En 't zal dan ook niet lang meer duren,
Of we zitten getweeën over 't water te turen.
Maar 'k droom als de tijd nog verder drangt,
En een nieuwe generatie aan je rokken hangt,
Dan ligt nog in de haven hier,
Ons' oude trouwe Boekanier.
Die zegt: "geen nood, want ik ben groot,
Er is plaats genoeg op die oude boot".

En dan lieve mensen, hoe kan het bestaan,
Beginnen we weer van voren af aan.
Van Waddenzee naar Katzeveer,
Van Oost naar West, steeds heen en weer.

Hij denkt: "zo moet het altijd gaan".
Zij denkt: "men moet niet stille staan".
Er is in 't leven geen retour,
De zoon staat immers aan het roer".

Nu ligt ons schip op ons te wachten,
Ze rukt aan haar touwen met al haar krachten,
En zegt: "Kom toch gauw, toe maak toch voort.
Wat deert nou die kou met verwarming aan boord.
Je hebt toch alles d'rop en deran?"
Hij zegt: "Ja hoor, we komen eran".

Maar zij denkt vaak met een traan in haar ootje,
Aan die Doerak 650, hun eerste bootje.
Geen luxe, ze sjouwden zich soms "rot",
Maar ze waren er zo intens mee verzot.
Want niets geeft zoveel pret en luit,
Als d'aanschaf van je eerste schuit.

Met de Boekanier 2 begon het weer,
Heel Nederland door over zee en meer.
Na drie jaar de HISWA weer bezocht
En toen een "Paviljoen" gekocht.
Maar eerst gevraagd, heel beleefd,
Of d'Amer een grotere ligplaats heeft.
We stonden aan de bel te beven,
't Bestuur zei: "geen nood ga eerst maar zweven".
Nu hebben we al weer vier jaren,
Met de Boekanier 3 de wateren bevaren.
Via de Dollard naar Embden en Bremen,
Daar nam de sloopshond bijna de benen.
Over Weser en Rijn naar de haven terug,
De stuurman aan 't roer, de kap'tein op de brug.

Dan komt de dag, we weten 't allang,
Je zoon wordt groot en gaat zijn eigen gang.
En 't zal dan ook niet lang meer duren,
Of we zitten getweeën over 't water te turen.
Maar 'k droom als de tijd nog verder drangt,
En een nieuwe generatie aan je rokken hangt,
Dan ligt nog in de haven hier,
Ons' oude trouwe Boekanier.
Die zegt: "geen nood, want ik ben groot,
Er is plaats genoeg op die oude boot".

En dan lieve mensen, hoe kan het bestaan,
Beginnen we weer van voren af aan.
Van Waddenzee naar Katzeveer,
Van Oost naar West, steeds heen en weer.

Hij denkt: "zo moet het altijd gaan".
Zij denkt: "men moet niet stille staan".
Er is in 't leven geen retour,
De zoon staat immers aan het roer".

Nu ligt ons schip op ons te wachten,
Ze rukt aan haar touwen met al haar krachten,
En zegt: "Kom toch gauw, toe maak toch voort.
Wat deert nou die kou met verwarming aan boord.
Je hebt toch alles d'rop en daran?"
Hij zegt: "Ja hoor, we komen eran".

Maar zij denkt vaak met een traan in haar ootje,
Aan die Doerak 650, hun eerste bootje.
Geen luxe, ze sjouwden zich soms "rot",
Maar ze waren er zo intens mee verzot.
Want niets geeft zoveel pret en luit,
Als d'aanschaf van je eerste schuit.

